

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

8. Dies Novembris. Considera, quid, quis, qualis sis: quid in natura, quis in persona; qualis in vita. S. Bernardus libr. de consil.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

corpore, quam vitam habeant? Elementa à centro suo remota quantoperè luctantur? sicut iraque elementis necessarium est centrum, corpori membra, agnello mater: ita ut Deo fruamur, & cœlesti gloriâ potiamur, necessaria est oratio. Ut igitur eam illo, quo par est modo orationem instituamus, ab omnibus exterioribus, visibilibusque rebus sejuncti, in desertum ac solitudinem cordis nostri scedamus, inibi regnum Dei reperturi: animo enim nostro plusquam totum cœlum claudemus, quia ipsum Deum eodem, quantum possumus complectemur. Sed ut sint potentiores ad quidvis impetrandum preces, nullæ sint in corde precantis solides, non hoc mecum, sed Poëtæ est consilium:

Amacula sordis munda orans intima cordis,

8. DIES NOVEMBRIS.

Considera, quid, quis, qualis sis: quid in natura, quis in persona; qualis in vita. *S. Bernardus libr. de consil.*

Medita- I.

HÆc tria, si cum otio consideres, eveniunt super te sidera, e-
ris horum meditatione nota-
tum tibi dissimilis, sed plane-
nè aliud. Sed ut illa assequaris, proderit frequenter ad futura omnia animum meditando explicare. Sicut necessaria est, ut Deum consulas, oratio, sic ut tibi contulas, meditatio: quàm illa debet esse fervens, tam hæc sit frequens; hæc una futura omnia ut apprehendes, sic animo comprehendes. Quo pacto quis, ut perennis exitii, in quæ incidere potest pericula, declinabit; aut gloriæ, quam sperat, &

optat sempiternæ felicitatem seriò desiderabit, si quid illa sint nesciat? qualia sint non intelligat. Meditatio hæc omnia nobis detegit, & quæ nobiscum clausa aperit, quæ abdita, in conspectum producit; quæ obscura, illustrat; quæ arcana, revelat; imò est quasi fenestra per quam alterius mundi, & futuri sæculi diversissimos status possumus inspicere. Si cui diceretur duas alicubi fenestras esse, per quarum alteram clarè, distinctèque videretur status, & conditio beatorum in cœlis, majestas & gloria Christi Domini nostri, Dei que magnitudo, & amplitudo, totusque illius beatissimi Regni apparatus; per alteram verò, ea quæ aguntur apud inferos, flammæ, tenebræque horrendæ, ignis illius terribilis, rei illi miserabiles, qui à Dæmonibus istic cruciantur, & multiplices carceris æternum infelicitissimi miseriæ, si cui inquam hoc pro certo diceretur, an hominem toto orbe ullum futurum existimamus, qui per harum fenestrarum alteram, quidam terrore in loco geratur, contemplari omitteret? Certè si vel in extremo terræ angulo, id genus fenestræ reperiretur, neminem unum fore credo, qui non eodem, minimum curiositate impulsus esset properaturus.

II. Atqui, meditatio ipsissima illa fenestra est, per quam cœlum inspicimus, & orcum despiciamus; beatos, & damnatos, Angelos, & Dæmones, felicitatem, & miseriam sempiternam: illum locum, ubi dies est sine nocte, & alterum ubi nox est sine die: illud regnum in quo est omne bonum sine ullo malo, & illud ergastulum, in quo est omne malum, sine ullo bono. Illa nobis fenestram aperit undè utrumque
illum

illum longè dissimillimum beatæ, ac calamitosæ æternitatis statum intelligamus. Quæ est igitur hæc incredibilis ignavia, dicam, an vesania? quis ille intolerabilis neglectus, imò veterenus? quis ille hominum oscitantium sopor, imò insanientium stupor? res tantas tantique momenti nolle, cum possumus, intelligere, imò cum facilè possumus, velle negligere? præsertim cum illa probè intelligere sæpè intelligentis sit salus, negligere negligentis sit exitium? Quid est aliud meditari, quàm veritatem abditam scrutari, quàm thesauros omnes sapientiæ, & scientiæ Dei, qui absconditi sunt in Filio Dei, sibi aperire, ut se pauperem illis locupletet? quàm ubique terrarum ut omnia lustret, & sic intellectum illustret, animo spatiari? Nunc in Nazareth, ut Deum Incarnatum, nunc in Bethlehem, ut nascentem; nunc in Jerusalem, ut docentem; nunc in monte Calvariæ, ut morientem contempletur?

III. Sireo, qui arce quapiam captivus attinere-
tur, vit magis auctoritatis narraret, duarum longè
diversissimarum conditionum, fortiumque alteram,
aut fœlicitatem, aut infœlicitatem summam illi e-
venturam, atque utriusque apparatus, & quasi ima-
ginem graphicè adumbraret per unam aliquam ar-
cis fenestellam, ipsummet, si modò caput paulisper
erigere ne gravaretur, posse perspicere? an non quan-
to cyus ad eum se locum reciperet, unde hæc duo ex-
trema, alterum vitaturus, alterum studio omni quæ-
siturus, queat intueri? quæ sit igitur usque adeò nos
desides sumus, tamque remissè contendamus ut du-
plicem, adeoque disparem fortunam, hoc est, æter-
nam, vel gloriam in cœlo, vel pœnam in orco, quæ
nos

nos certò certius expectat, liquido cognoscamus, idque ideò, ut alteram sortem, eamque tristissimam fugiamus, alteram verò optatissimam consequamur. Has duas sortes tam dispares vobis, velut è latebris ducit, & in lucem producit, accurata meditatio, dum cogitando cum mora, illarum adyta penetramus. Sicut ergò sol suo calore revelat, quidquid nix celat, sic & meditatio arcana omnia revelat: sic enim de sole Poëta:

Quidquid nix celat, solis calor omne revelat.

9. DIES NOVEMB.

Vis ut serviat caro tua, animæ tuæ? Deo serviat anima tua. Debes regi, ut possit regere. *S. Augustinus supra Joann.*

Sub Deo servitus est super omnia dominatus.

DUm hic dissero de servitute, quâ te subicias Deo, ergo de libertate, quâ ut Dominus imperes mundo.

Meditatio Deo, cui serviunt etiam qui ubique dominantur, servire te serîo, & submissâ animi reverentia docebit. Servire te dum jubeo, ingenuum esse volis, imò servitutem humillimam quam serviebas, excutere. Servitus illa est virtutis, non vilitatis, imò illa servitus est verè dominatus. Servies honori ejus, quâ honorantes honorat, præmittens omnibus actionibus tuis simplicissimum rectæ intentionis oculum, & sic te diliget Deus ut pupillam oculi. Servies ventri ejus præferesque omnibus actionibus tuis lucidissimam fidei facem; servies fidelitati ejus, offeresque omnibus actionibus tuis firmissimæ spei illecebras. Servies bonitati ejus, admovebisque omnibus actionibus